

Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 299, o drahotných přídavcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — Důchodcům Všeobecného pensijního ústavu a zařízení náhradních podle zákona o pensijním pojištění ze dne 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. z roku 1907, ve znění cís. nařízení z 25. června 1914, č. 138 ř. z., a zákona z 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., jest vyplácti příslušným nositelem pensijního pojištění za dobu od 1. ledna 1921 do 31. prosince 1921 přídavek k důchodu, to jest k důchodu invalidnímu starobnímu, vdovskému a k příspěvkům a příplatkům vychovávacím.

§ 2. — Přídavek vyměřuje se 300% důchodu s tím, že s přídávkem musí ročně činiti důchod starobní nebo invalidní nejméně 2400 Kč, důchod vdovský nejméně 1200 Kč, příspěvek vychovávací jednostranně osiřelého dítěte nejméně 600 Kč, oboustranně osiřelého dítěte nejméně 1200 Kč a příplatek vychovávací nejméně 300 Kč.

§ 3. — Nárok na přídavek k důchodu podle § 2. náleží jen potud, pokud důchod invalidní nebo starobní buď sám o sobě nebo s přídávkem nepřesahuje ročně 7200 Kč, důchod vdovský 3600 Kč, příspěvek vychovávací jednostranně osiřelého dítěte 1800 Kč, oboustranně osiřelého dítěte 3600 Kč a příplatek vychovávací 900 Kč.

Přesahuje-li tudíž důchod s přídávkem podle § 2. nejvyšší částky v předchozím odstavci stanovené, náleží důchodci nárok na přídavek zkrácený v té míře, že úhrn důchodů s přídávkem rovná se této nejvyšší částce.

Úhrn důchodů pozůstalých s přídávky nesmí činiti více, nežli činil příslušný důchod invalidní s přídávkem bez započítání případných vychovávacích příplatků.

Přesahuje-li tento úhrn naznačenou hranici jest přídávky k vychovávacím příspěvkům zkrátiti.

§ 4. — Přídávky stanovené v předchozích paragrafech vyplácejí se též k důchodům, přiznaným podle říšsko-německého zákona o pojištění zřizenců a převzatým Všeobecným pensijním ústavem na Hlučínsku podle § 7. nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 321 Sb. z. a n.

§ 5. — Nárok na příspěvek k důchodu mají pouze důchodci, bydlící v území republiky Československé.

§ 6. — O přiznání a vyměření přídavek rozhoduje příslušná důchodová komise (§ 60 zákona o pensijním pojištění) zemských úřadoven Všeobecného pensijního ústavu, po případě orgán náhradního nositele pojištění, jenž rozhoduje o přiznání důchodu.

Rozhodnutí tato lze bráti v odpor pouze žalobou k rozhodčímu soudu podle § 75, odst. 2., zákona o pensijním pojištění.

§ 7. — Nositel pojištění uhradí přídávky vyplacené během správního roku rozvrhem na své členy-zaměstnavatele v poměru prémie jim v tomto správním roce předepsaných, při čemž jest procento úhrady zaokrouhliti na nejbližší vyšší čtvrtinu. Případného přebytku jest použiti ve prospěch úhrady v příštím roce. Příspěvek podle rozvrhu předepsaný jest splatný prvního dne měsíce následujícího po doručení výměru. Právo sraziti si poměrnou částku tohoto přídavku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřísluší.

Pro řízení ve věcech přídavek k důchodu platí obdobně §§ 35, 38, 75, odst. 3., a 75a, odst. 2., zákona o pensijním pojištění.

§ 8. — Zaměstnancům, kteří byli nebo jsou z pojistné povinnosti podle zákona o pensijním pojištění vyňati, majíce normální nárocky pensijní, a jejich pozůstalým, jsou nositelé jejich pensijního pojištění nebo zaopatření povinni poskytnouti k pensijním (zaopatřovacím) požitkům přídávky, pokud jinými předpisy nejsou stanoveny v míře vyšší, obdobně podle předcho-

zích ustanovení, avšak s tou změnou, že přídavek jest vyměřiti ve smyslu § 2 100% důchodu a že nejvyšší částky podle § 3 jsou o polovinu vyšší. Náklad těchto přídaveků uhradí zaměstnavatelé.

Dostalo-li se řečeným zaměstnancům (pozůstalým) po 1. prosinci 1918 zvýšení pensijních (zaopatřovacích) požitků úpravou výslužného nebo úpravou služného, tvořícího základ pro výměru těchto požitků, započte se toto zvýšení na přídavky, stanovené v odstavci 1.

Na tyto přídavky se započte také renta z úrazového pojištění (zaopatření) dělnického, a to obdobně podle zásad článku IX. zákona ze 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. na rok 1920, avšak jen potud, pokud není již započtena na základní požitky pensijní (zaopatřovací).

§ 9. — Nositelé pojištění, kteří již přídavky k důchodům vyplácejí, mohou je započítati na přídavky tímto zákonem stanovené.

§ 10. — Vládní nařízení ze dne 4. května 1920, č. 342 Sb. z. a n., o drahotních přídavcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění, pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1920, pokud nejde o rozvrh (úhradu) drahotních přídaveků vyplacených v roce 1920 podle §§ 6 a 7 tohoto nařízení.

§ 11. — Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v částce 71. Sb. z. a n., 6. září 1921.)

Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 300., kterým se mění některá ustanovení zákona o úrazovém pojištění dělníků.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, ve znění zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n. (zákon úrazový), mění a doplňuje se takto:

§ 1. — V § 6 úrazového zákona položiti jest v odstavci 6. místo číslice „6000“ číslici „12.000“, v odstavci 7. místo číslice „1800“ na obojím místě číslici „5400“ a místo číslice „900“ číslici „2250“.

§ 2. — V § 7, č. 1., úrazového zákona položiti jest místo číslice „1500“ číslici „900“.

§ 3. — 2. odstavec §u 8 úrazového zákona mění se takto:

Okresní politický úřad ustanoví počátkem každého roku, vyslechna důvěrníky podnikatelův a pojištěnců, pro svůj okres hodnotu naturálních požitků a oznámí výsledek politickému úřadu II. stolice, který zjištěné hodnoty přezkoumá, podle potřeby upraví a vyhlásí pak soubornou vyhláškou nejdéle do konce měsíce dubna každého roku. Hodnotu naturálních požitků hornických stanoví týmž způsobem horní hejtmanství v dohodě s politickým úřadem II. stolice a hodnotu naturálních požitků železničních zřízenců úřad, který k tomu určí ministr železnic v dohodě s ministrem sociální péče, a to rovněž v dohodě s politickým úřadem II. stolice.

§ 4. — Druhá věta odstavce 1. §u 16 mění se takto:

Pracovní výdělek převyšující za rok částku 12.000 Kč počítán bude toliko touto částkou.

§ 5. — 3. odstavec §u 16 mění se takto:

Pracovní výdělek, pokud od 1. července 1919 do 31. prosince 1920 za rok převyšuje částku 6000 Kč, počítán budiž toliko touto částkou.

§ 6. — Ustanovení §u 21 úrazového zákona mění se takto:

Podnikatelé (§ 11) jsou povinni zaplatiti u úrazové pojišťovny tarifní pojistné do 14 dnů po uplynutí každého příspěvkového období určeného stanovami a připojiti výpočet o výši pojistného za uplynulé příspěvkové období.